

Från sliten bilmotorspruta till renoverad veteranbrandbil

Berättad av Bertil Söderberg

Uppställning i Tylösand under veteranbilsrallyt 2003

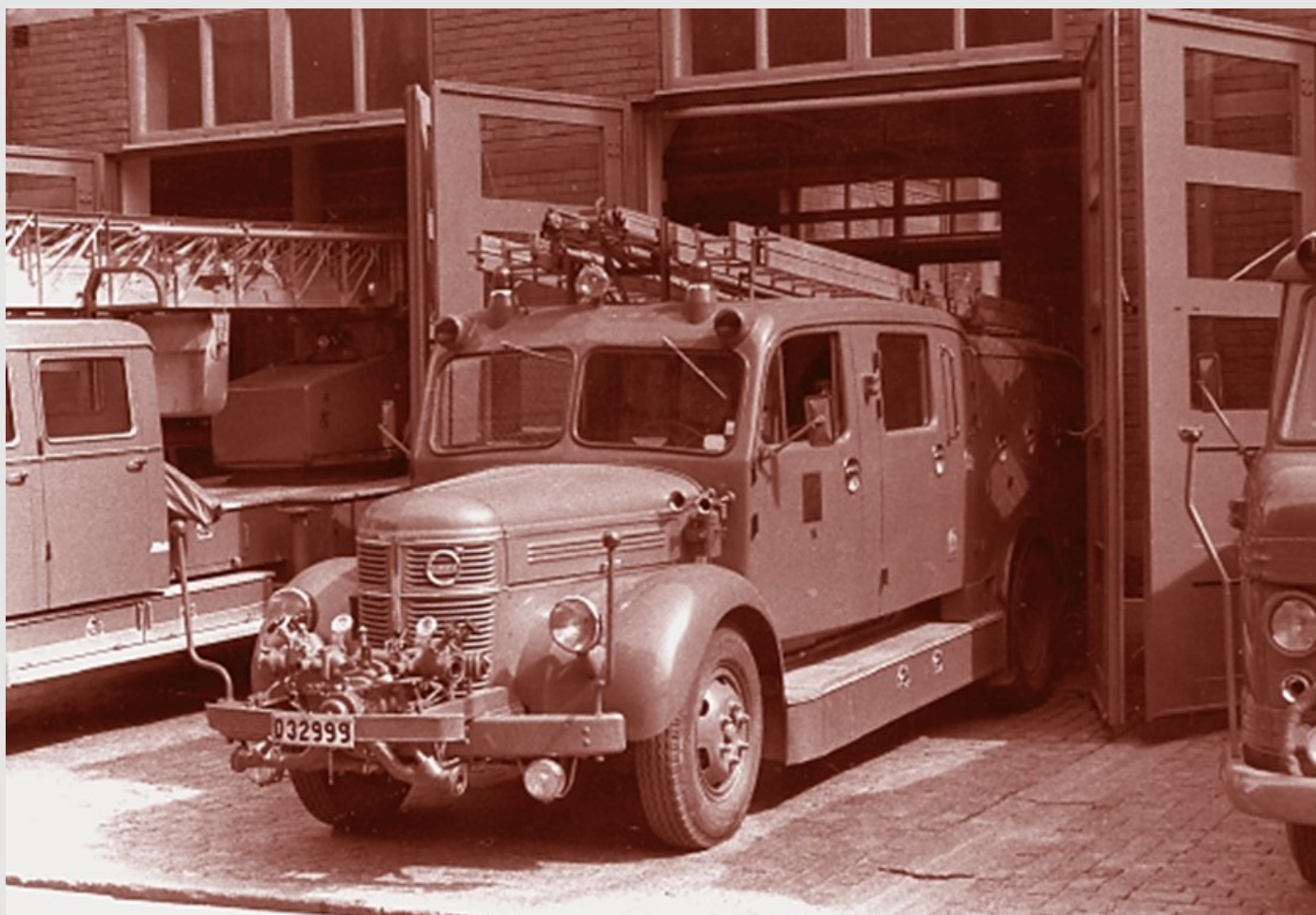
Foto: Bertil Söderberg

Vid veteranbrandbilsrallyt i Halmstad fick vi äntligen visa vår gamla bilmotorspruta från 1954 efter 10 års renoveringsarbete.

Bilen byggdes 1954 med beteckningen Volvo LV 233 med en A6B 3117 motor om 105 hk vid 3000 varv/minut. Karossen tillverkades av Vellinge.

År 1965 ändrades numreringen på fordonsparken. Bilen fick då beteckningen B16, vilket den hade tills den såldes från kåren 1972.

1955 kom bilen i tjänst hos Göteborgs Brandkår och stationerades på huvudbrandstationen med beteckningen 40, heltäckt bilmotorspruta.

Bil 16 utanför huvudstationen senare delen av 1960-talet

Foto Sven Bengtsson

De sista åren användes bilen av Utbildningsavdelningen och vid behov även som reservbil. Då jag började på kåren 1969 hade vi bilen på skolan. Jag började den 1 september och vid den svåra stormen som drog över västkusten den 29 september fick vi nybörjare hjälpa till. Således fick jag åka på första larmet med just Bil 16. Därför har det varit trevligt för mig att denna bil blivit museifordon på ålderns höst.

När bilparken moderniserades blev Bil 16 överflödigt och såldes till Eriksbergs varvs industribrandkår och var därefter i tjänst på Arendalsvarvet.

År 1984, jag hade då börjat arbeta med kårens första museum, var jag i kontakt med Arendalsvarvet och ville köpa tillbaka bilen när de inte längre hade bruk för den. Det såg lovande ut, men 1989 dök en privat intressent upp och bjöd 35 000 kr.

Som tur var stod man fast vid löftet att vi skulle få köpa den trots att vårt bud endast var några tusen kronor.

Från början hade bilen skarvstegar av lättmetall men de byttes ut mot dito i trä. En period i början av 1960-talet fanns åtta trästegar på taket, vilket syns på bilden.

Avrustad och till salu 1972

Foto: Göte Björkdahl

Renoveringen

I april 1990 hämtade vi hem bilen och garagerade den på Lundby Brandstation. Beslut togs 1993 att renovera bilmotor-sprutan så som den såg ut på 1950- och 1960-talet. Att renovera gamla bilar hade vi inte gjort förut även om kårens gamla ångsprutor helrenoverades inför 100-års jubileet 1972.

Vi satte målet högt och trodde att bilen skulle vara klar till 125-års jubileet 1997. Men oj vad vi misstog oss! Att renovera en gammal brandbil tog tid upptäckte vi efter några år.

Först efter 10 år var vi klara. Inte riktigt, för all brandmateriel hann vi inte få på plats innan rallyt i Halmstad 2003. Vi kunde dock visa upp bilen fullt utrustad året därpå i Västervik.

Först rev vi det mesta och placerade i förråd. Vårt stora misstag var att inte fotografera och notera alla delar som plockades loss. Detta visade sig när vi kom så långt att delarna skulle på plats igen!

Lasse Karlsson, till höger, projektledare för renoveringen.

Det hela blev inte bättre av att sakerna flyttades runt några gånger under åren.

Karossen består av en trästomme klädd med plåt.

En hel del plåt var rostangripen och byttes. Även delar av trästommen fick förnyas.

Hyttan fick delvis ny träinredning och sist men inte minst byttes elkablar och bromsarna helrenoverades.

Lackeringen gjordes externt och den är vi mycket nöjda med. Att skaffa nya däck var inte så lätt men kårens däckleverantör hjälpte oss att få fram rätt dimension.

Motorn genomgicks och vi var spända på om den skulle fungera efter så lång tid utan att ha varit igång. Allt fungerade och det var ett stort ögonblick när vi provkörde bilen på Kålltorps gård.

En del av trästommen byttes ut

År 1995 hade vi kommit så här långt

Volvo lastvagnars veteranfordonsklubb kom vi i kontakt med och fått god hjälp utav.

Bl.a. hade de en gammal snöslunga från ett flygfält som var av samma modell som vår bil och när den skrotades fick vi plocka de delar vi behövde.

Att få en likadan motor att ha i reserv var ju helt otroligt!

Det har varit mycket sökande efter ersättningsdelar som t ex durkplåt. Efter många års letande fann vi den i Danmark.

En kväll i veckan, bortsett sommarperioden, arbetade vi med bilen och vi hade tillgång till en plats på Kålltorps gamla brandstation.

Ca 10-15 man har aktivt deltagit under de 10 år arbetet tagit.

Göteborgs stads vapen

Vid Masthuggskyrkan i mitten av 1950-talet.

Foto: Lars-Erik Johansson

Utanför entrén på Gårda brandstation cirka 60 år senare